

патриаршеското достоинство и те е благословил и посветил за български патриарх, а на моята глава е поставил царска корона... Ясно ли е? И с тази игра на думи, агнето здраво, а вълкът — сит. Изиграният остава — Емерих. Минахме моста. Това исках. И го постигнах. Белград и Браничево си остават български. Без да пролеем капка кръв. Северозападната ни граница е установена по закон и право.

Архиепископът гледаше поразен третият от великите братя. Само Калоян можеше така ловко да разреши мъчния и опасен спор.

Старецът, който беше благословил Асена и Петра при обявяването на въстанието през 1186 година, приближи до Иваница и го целуна по челото.

— Дерзай, синко! Ти си отреденият мъж, който ще продължи великото дело на братята си.

И той наистина го продължи. Големият държавник, ловкият дипломат можеше вече да прояви и дарбите си на велик пълководец.

Глава XV

Никога Търново не бе преживявало подобен ден.

Още десет дни преди увенчаването, всички друмища за престолния град бяха задръстени от коли и пешеходци, които бързаха да намерят свободни места по ханищата и околните селища. Технитари, свободни люде, клирици, войници, с жените и децата си, всички боляри от всички български земи, се стичаха към столнината. И всеки носеше подърък за царя и царицата: едрорунести овни, млади жребчета, тежки медни пити, риба, стари златици от симеоново време, везби.

През нощта срещу осми ноември, Арахангелов ден, Калоян се бе върнал от поклонението си в Мадара и още рано сутринта, преди да съмне, бе отишел да се помоли в ^{св.} „Свети Димитър“ на гроба на братята си.